

SOPIMUS Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi

Tanskan hallitus yhdessä Färssaarten maakuntahallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

jotka toteavat, että Färssaarten osalta sopimuksen piiriin kuuluvien asioiden hoitaminen myös suhteessa ulkomaihin kuuluu Färssaarten itsehallintoon sisältyvään toimivaltaan,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon ja varallisuuden perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään kunkin sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat

a) Tanskassa

1) valtion tulovero,

2) kunnan tulovero,

3) maakunnan tulovero, ja

4) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot,

(jäljempänä "Tanskan vero");

b) Färösaarilla

- 1) maakunnan vero,
- 2) kunnan vero,
- 3) kirkollisvero,
- 4) osinkovero,
- 5) rojaltivero,
- 6) korkovero, ja
- 7) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot,

(jäljempänä "Färösaarten vero");

c) Suomessa

- 1) valtion tuloverot,
- 2) yhteisöjen tulovero,
- 3) kunnallisvero,
- 4) kirkollisvero,
- 5) korkotulon lähdevero,
- 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero, ja
- 7) valtion varallisuusvero,

(jäljempänä "Suomen vero");

d) Islannissa

- 1) valtion tulovero,
- 2) erityinen valtion tulovero,
- 3) kunnan tulovero,

4) valtion varallisuusvero,

5) erityinen valtion varallisuusvero, ja

6) rahalaitosten tulo- ja varallisuusvero,

(jäljempänä "Islannin vero");

e) Norjassa

1) valtion tulo- ja varallisuusvero,

2) kunnan tulo- ja varallisuusvero,

3) maakunnan tulovero,

4) verojenjakorahastolle suoritettava yhteinen vero,

5) öljyverolain mukaan suoritettavat verot, ja

6) ulkomaisille taiteilijoille maksettavista hyvityksistä suoritettava maksu valtiolle,

(jäljempänä "Norjan vero");

f) Ruotsissa

1) valtion tulovero, siihen luettuina merimiesvero ja kuponkivero,

2) ulkomailla asuvien erityinen tulovero,

3) ulkomailla asuvien taiteilijoiden ym. erityinen tulovero,

4) laajennusvaroista suoritettava vero,

5) kunnan tulovero, ja

6) valtion varallisuusvero,

(jäljempänä "Ruotsin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Tanskan ja Färsearten osalta sopimusta sovelletaan lisäksi sellaiseen yleiseen varallisuusveroon, jonka Tanska tai Färsearet saattaa ottaa käyttöön sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Sopimusvaltioiden

toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä olennaisista muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "sopimusvaltio" tarkoittaa Tanskaa, Suomea, Islantia, Norjaa ja Ruotsia; sanonta käsittää myös Tanskan valtakuntaan kuuluvan Färssaarten itsehallinnollisen kansanyhteisön; mikäli sopimuksen määräykset koskevat vain Tanskan ja Färssaarten välistä suhdetta käytetään sanontoja "valtakunnan osa" ja "toinen valtakunnan osa" sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

sanonta käsittää myös kunkin valtion aluevesien ulkopuolella olevat alueet, joilla tällä valtiolla lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti on oikeuksia merenpohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

"Tanska" ei käsitä Färssaaria eikä Grönlantia; "Suomi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenanmaan maakuntaa; "Norja" ei käsitä Svalbardia (jolla tarkoitetaan myös Karhusaarta), Jan Mayenia eikä Euroopan ulkopuolella olevia Norjan alueita ("biland");

b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja henkilöyhteenliittymän;

c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

d) "henkilöyhteenliittymä" tarkoittaa yhteenliittymää, jota ei veroteta itsenäisenä verosubjektina;

e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on; sanonta käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, rakennukset, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

g) "kansalainen" tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus; luonnollista henkilöä, joka on Tanskan kansalainen ja itsehallintolain (heimastyrislógi)

mukaan asuu Färsearilla, pidetään vain Färsearten kansalaisena; sanonta tarkoittaa myös yhtiötä tai henkilöyhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "etuyhteys" tarkoittaa tapausta, jossa yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän toisen yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa

- 1) Tanskassa: veroministeriä,
- 2) Färsearilla: finanssiasiaien maakuntahallintomiestä,
- 3) Suomessa: valtiovarainministeriötä,
- 4) Islannissa: valtiovarainministeriä,
- 5) Norjassa: valtiovarain- ja tulliministeriä,
- 6) Ruotsissa: valtiovarainministeriä,

tai sitä kunkin valtion valtuutettua edustajaa tai viranomaista, jolle joku edellä mainituista tai muu antaa tehtäväksi hoitaa sopimusta koskevia kysymyksiä.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös

tämän valtion sekä sen valtiolliset osat, paikallisviranomaiset ja julkisoikeudelliset laitokset. Sanonta

a) ei käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella, ja

b) käsittää henkilöyhteenliittymän ja kuolinpesän vain siltä osin kuin niiden tulosta tai varallisuudesta verotetaan tässä valtiossa vastaavalla tavalla kuin siellä asuvan henkilön tulosta tai varallisuudesta.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto useassa valtiossa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, missä valtiossa hänen elinetsijensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa missään valtiossa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi useassa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi missään niistä, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on usean valtion kansalainen tai ei ole minkään valtion kansalainen, on asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, katsotaan henkilön asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti

a) yrityksen johtopaikan,

b) sivuliikkeen,

c) toimiston,

d) tehtaan,

e) työpajan, ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Rakennus-, asennus- tai kokoonpanohanke, tahi toiminta, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstöpanoksen, muodostaa kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta sopimusvaltiossa.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta.

5. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten,

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle,

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle,

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)-e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

6. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen

toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 5 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, jos tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta ja metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

3. Jos yhtiön, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa kiinteää omaisuutta, osakkeiden tai muiden osuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai osuuksien omistajan käyttämään yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen käyttöoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa tällä tavalla, voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kussakin sopimusvaltiossa, jota asia koskee, kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa tällaista jakamismenettelyä noudattaen. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, huollosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppaa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee - ja tämän mukaisesti verottaa - tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna sekä periaatteellisesti että määrällisesti. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla osinkoetuuden omistajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, missä hän asuu, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa tällaiselle etuuden omistajalle, verottaa 7 tai 14

artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, siten määrättävä vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä. Osinko vapautetaan kuitenkin verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos osinkoetuuden omistajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteenliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Islannin veroa korottaa enintään 15 prosenttiin, sikäli kuin tällaista osinkoa on vähennetty maksavan yhtiön tulosta Islannin veroa määrättäessä.

5. Tämän artiklan 3 ja 4 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

6. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, osuustodistuksista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muuta yhtiöstä saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

7. Tämän artiklan 3 ja 4 kappaleen estämättä voivat sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopia keskenään, että osinko, jonka sopimuksessa nimetty, tarkoitukseltaan yleisesti hyvää tekevä tai muutoin yleishyödyllinen laitos, joka on vapaa osingosta suoritettavasta verosta sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jossa laitos asuu, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa tässä toisessa valtiossa olevalta yhtiöltä saadusta osingosta suoritettavasta verosta.

8. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on korkoetuuden omistaja.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla korkoetuuden omistajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, korosta, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan tällaiselle etuuden omistajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa kaikenlaatuisista saamisista, jotka eivät ole 10 artiklan 6 kappaleen mukaista osinkoa, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavaa sakkomaksua ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

4. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan velkaan nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on rojaltietuuden omistaja.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla rojaltietuuden omistajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan tällaiselle etuuden omistajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä radio- ja televisiolähetyksessä käytettävä filmi ja nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän

käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on kiinteän omaisuuden omistaminen ja jonka varoista (ennen velkojen vähentämistä) välittömästi tai välillisesti enemmän kuin 75 prosenttia koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan luonnollisen henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.
4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa kansainväliseen liikenteeseen käytettävän laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.
5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytettävien konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.
6. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1-5 kappaleessa tarkoitettun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.
7. Sopimusvaltion lainsäädännön mukaan siellä kotipaikan omaavan yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osakkeen tai muun osuuden tai oikeuden luovutuksesta

syntyneestä voitosta, taikka toisessa sopimusvaltiossa kotipaikan omaavan yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osakkeen tai muun osuuden tai oikeuden luovutuksesta syntyneestä voitosta, jos luovutetun osakkeen, osuuden tai oikeuden arvo pääosaltaan välittömästi tai välillisesti perustuu ensiksi mainitun valtion lainsäädännön mukaan siellä kotipaikan omaavan yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osakkeen, muun osuuden tai oikeuden omistamiseen, ja jonka voiton tässä valtiossa asunut ja toisessa sopimusvaltiossa asuvaksi tullut luonnollinen henkilö saa, voidaan, 6 kappaleen määräysten estämättä, verottaa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos osakkeen, osuuden tai oikeuden luovutus tapahtuu jonakin ajankohtana niiden viiden vuoden aikana, jotka välittömästi seuraavat sitä vuotta, jona henkilö lakkasi asumasta ensiksi mainitussa valtiossa. Yhtiön tai henkilöyhteenliittymän oikeudella tarkoitetaan tätä kappaletta sovellettaessa vaihtovelkakirjaa, vaihdettavaa voitto-osuustodistusta, yhtiön tai henkilöyhteenliittymän antamaa optio-oikeutta sekä optio-oikeutta ja termiiniä, jotka koskevat yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osuuksia tai osakkeita tai jotka koskevat jotakin muista mainituista rahoitusinstrumenteista.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tulosta voidaan kuitenkin verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jos

a) hänellä on tässä toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettävänään toiminnan harjoittamiseksi, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tähän kiinteään paikkaan kuuluvaksi, tai

b) hän oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä oleva verovuoden aikana, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tämän jakson tai näiden jaksojen aikana tässä toisessa valtiossa harjoitettuun toimintaan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos

a) saaja oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu tässä toisessa valtiossa, ja

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on tässä toisessa valtiossa, sekä

d) kysymys ei ole työvoiman vuokrauksesta.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään kansainvälisessä liikenteessä olevassa tanskalaisessa, färsaarelaisessa, suomalaisessa, islantilaisessa, norjalaisessa tai ruotsalaisessa laivassa, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on; sopimusvaltiossa asuvan henkilön niin sanotuin bareboat ehdoin rahtaama ulkomainen laiva rinnastetaan tätä määräystä sovellettaessa vastaavasti tanskalaiseen, färsaarelaiseen, suomalaiseen, islantilaiseen, norjalaiseen tai ruotsalaiseen laivaan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä verotetaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään

a) kansainvälisessä liikenteessä olevassa ilma-aluksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu,

b) kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntialuksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu, myös silloin kun tulo työstä saadaan tiettyä osuutena tai osana kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntitoiminnan voitosta.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen elimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaideilijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan taiteilijan tai urheilijan toisessa sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, milloin vierailu tässä toisessa valtiossa pääasiallisesti rahoitetaan ensiksi mainitun valtion julkisilla varoilla. Tässä tapauksessa tulosta verotetaan vain tässä ensiksi mainitussa valtiossa.

18 artikla

Eläke ym.

1. Eläkkeestä ja elinkorosta, joka maksetaan sopimusvaltiosta, ja suorituksesta, joka tapahtuu sopimusvaltiosta tämän valtion sosiaalilainsäädännön mukaan, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.
2. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä vapautetaan elatusapu, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle puolisolle tai entiselle puolisolle tai lapselle, verosta tässä toisessa valtiossa, milloin elatusapu olisi ollut vapautettu verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos saaja olisi asunut siellä.
3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomainen tai julkisoikeudellinen laitos

maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osan, viranomaisen tai laitoksen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Jos henkilö saa 1 kappaleessa tarkoitetun palkan tai muun sellaisen hyvityksen työstä, jonka hän on tehnyt muussa sopimusvaltiossa kuin mistä palkka tai hyvitys maksetaan, palkasta tai hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä valtiossa, jossa työ tehdään, jos saaja on henkilö, joka asuu tässä valtiossa ja

a) on tämän valtion kansalainen, tai

b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

3. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Henkilöä, joka oleskelee sopimusvaltiossa ainoastaan

a) tässä valtiossa olevassa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, jos opinnot ovat senluonteisia, että julkisista varoista maksettavaa opintotukea voidaan saada tässä valtiossa, tai

b) tässä valtiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui toisessa sopimusvaltiossa, ei ensiksi mainitussa valtiossa veroteta rahamääristä, jotka hän saa tämän valtion ulkopuolella olevasta lähteestä elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten.

21 artikla

Hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvä toiminta

1. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä, lukuun ottamatta 8 artiklan määräyksiä, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa tässä toisessa valtiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää toimintaa.

2. a) Sopimusvaltiossa asuvan henkilön, joka toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella harjoittaa 1 kappaleessa tarkoitettua toimintaa, katsotaan harjoittavan tätä toimintaa tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta tai kiinteästä paikasta.

b) Jos tällainen henkilö harjoittaa toimintaansa tutkimus- tai talteenottamisalueella, joka ulottuu tämän toisen valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle, eikä toimintaa harjoiteta ainoastaan maa-alueella, sovelletaan vastaavasti a) kohtaa.

c) Toiminta, joka käsittää jalostamattomien hiilivetyjen kuljetukseen käytettävän putkijohdon rakentamisen tai asentamisen, taikka tällaiseen toimintaan välittömästi liittyvä rakennustyö, katsotaan harjoitetuksi tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta myös maissa tapahtuvan toiminnan osalta, milloin toiminta sisältyy hankkeeseen, joka ulottuu tämän valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos toiminta kestää yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta.

5. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa 2 kappaleen a) ja b) kohdassa tarkoitettulle toisen sopimusvaltion alueelle, jossa harjoitetaan hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää liiketoimintaa, tai tällaisella alueella laivalla tai ilma-aluksella suoritetusta henkilöstön tai tarvikkeiden kuljetuksesta tahi tällaiseen toimintaan liittyvästä hinaajien, huoltoalusten tai muiden apualusten käytöstä, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

6. Tämän sopimuksen 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan voittoon, joka saadaan 5 kappaleessa tarkoitettujen laivojen, veneiden tai ilma-alusten luovutuksesta, ja varallisuuteen, joka koostuu tällaisista laivoista, veneistä tai ilma-aluksista.

7. Sopimuksen muiden määräysten estämättä noudatetaan seuraavia määräyksiä sellaisen palkan ja muun samankaltaisen hyvityksen verotuksessa, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä työnantajan lukuun, joka siellä harjoittaa 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua toimintaa:

a) Jollei b)-d) kohdan määräyksistä muuta johdu, voidaan tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain, jos työ kestää siellä yhdessä

jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 30 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

b) Tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verotetaan vain ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos

1) työ liittyy hiilivetyesiintymän hyväksikäyttöön, joka sijaitsee sopimusvaltioiden tai sopimusvaltion ja muun valtion välisellä keskiviivalla,

2) näiden valtioiden välillä on sopimus, joka koskee esiintymän yhteistä hyväksikäyttöä, ja

3) hyväksikäyttö tapahtuu samanaikaisesti keskiviivan molemmilla puolilla.

Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain, milloin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet asiasta sopimuksen.

c) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitetussa laivassa tai veneessä, voidaan tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verottaa siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla tai veneellä on.

d) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitetussa ilma-aluksessa, tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yritys asuu.

8. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka harjoittaa toimintaa toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella, vapautetaan verosta tässä toisessa valtiossa voiton osalta, jonka tämän henkilön katsotaan saaneen siirrettävän porauslaitteiston tai hotellilautan siirtämisestä tämän toisen valtion ulkopuolella olevalle alueelle. Voitolla tarkoitetaan tässä kappaleessa määrää, jolla markkina-arvo siirron tapahtuessa ylittää sen hetkisen jäännösarvon lisättynä tehdyillä poistoilla.

9. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa

a) sellaisen oikeuden luovutuksesta, joka käsittää toisessa sopimusvaltiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavan selvitystyön, tutkimisen tai hyväksikäytön, siihen luettuna oikeus tällaisiin esiintymiin olevaan osuuteen tai etuuteen, tai

b) sellaisten yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, joiden arvo kokonaan tai olennaisilta osin välittömästi tai välillisesti liittyy tällaiseen oikeuteen,

voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

22 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos tulon saaja asuu sopimusvaltiossa ja hänellä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, sekä tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä. Jos kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluu kiinteää omaisuutta, verotetaan kuitenkin tulosta, joka saadaan tällaisesta omaisuudesta, 6 artiklan 1, 2 ja 4 kappaleen määräysten mukaisesti.

23 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Varallisuudesta, joka koostuu sellaisen yhtiön osakkeesta tai muusta osuudesta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on kiinteän omaisuuden omistaminen ja jonka varoista (ennen velkojen vähentämistä) välittömästi tai välillisesti enemmän kuin 75 prosenttia koostuu sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä valtiossa.
3. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta, kansainväliseen liikenteeseen käytettävästä laivasta tai ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain tässä valtiossa.
4. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta, tavarankuljetukseen käytettävistä konteista (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto), verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.
5. Muusta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuus on.
6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräysten estämättä voidaan kuitenkin varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän

toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan luonnollisen henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

7. Tämän artiklan 1-6 kappaleen määräyksiä sovelletaan sopimusvaltiossa vain sen suhteessa toiseen sopimusvaltioon, joka kantaa varallisuudesta yleistä veroa.

24 artikla

Kuolinpesä

Tulosta tai varoista, joista sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesää verotetaan, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesän osakasta.

25 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Tanska

a) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Tanskan on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Tanskan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Tanskan tuloveron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Tanskan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

c) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Tanskan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

2. Färsaaret

a) Milloin Färsaarilla asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färsaarten on, jollei b) tai c) kohdan

määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Färssaarten tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Färssaarten tuloveron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Färssaarten veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

c) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Färssaarten veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

3. Suomi

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Suomen on, jollei b), c) tai d) kohdan määräyksistä muuta johdu, ottaen huomioon Suomen lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada muutettuna, ilman että tässä ilmaistaan yleiseen periaatteeseen vaikutetaan),

1) vähennettävä tämän henkilön Suomen tuloverosta tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua tuloveroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan;

2) vähennettävä tämän henkilön Suomen varallisuusverosta tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua varallisuusveroa vastaava määrä, joka lasketaan saman varallisuuden perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Milloin Suomessa asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo Suomen verosta.

d) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi tuloa, joka c) kohdan mukaan on vapautettava Suomen verosta, Suomi voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Suomen veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

4. Islanti

a) Milloin Islannissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain tai voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, alennettava Islannin tulo- tai varallisuusveroa vähentämällä tästä verosta se tulo- tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

b) Milloin Islannissa asuva henkilö saa tuloa, josta 10 artiklan, 13 artiklan 7 kappaleen, 15 artiklan 3 kappaleen, 16 artiklan tai 21 artiklan 1-6 kappaleen ja 7 kappaleen c) kohdan sekä 8 ja 9 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

5. Norja

Jollei Norjan lainsäädännön määräyksistä, joka koskee Norjan ulkopuolella olevalla alueella maksetun veron vähentämistä Norjan verosta, muuta johdu (kuitenkin ilman että tässä ilmaistua yleistä periaatetta muutetaan), noudatetaan seuraavaa:

a) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) vähennettävä henkilön tulolle jakautuvasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä henkilön varallisuudelle jakautuvasta verosta tässä toisessa valtiossa näistä varoista maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Sellainen vähennys ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen sellaisen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle tai niille varoille, joista voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Norja voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen,

mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Norjan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

c) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa, Norja voi sisällyttää tuloa verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Norjan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

6. Ruotsi

a) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) - ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada muutettuna, ilman että tässä ilmaistaan yleistä periaatetta muutetaan) - vähennettävä tulosta suoritettavasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiossa 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo, a) kohdan määräysten estämättä, Ruotsin verosta.

c) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi saa tuloa, joka b) kohdan mukaan on vapautettava Ruotsin verosta, Ruotsi voi määrätessään sitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tuloa tai varallisuuden, josta verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi sellaisen tuloa, joka vapautetaan Ruotsin verosta.

7. Yhteiset määräykset

1. Tässä artiklassa olevan sanonnan "tässä toisessa valtiossa maksettu" katsotaan myös käsittävän sellaisen tulosta suoritettavan veron, joka on maksettu Tanskassa, Färseillä, Suomessa, Islannissa, Norjassa tai Ruotsissa ja joka on siirrettävä mainittuun toiseen valtioon hyvitettyä siellä asianomaiselle henkilölle samasta tulosta maksettavana verona.

2. Milloin sopimusvaltiossa (kotivaltio) asuvalle henkilölle on toisesta sopimusvaltiosta (toimintavaltio) yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta 15 artiklan 1 kappaleen tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdan mukaan voidaan verottaa toimintavaltiossa, kotivaltion on, tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen c) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen c) kohdan tai 6 kappaleen b) kohdan määräysten estämättä, poistettava kaksinkertainen verotus vähentämällä se vero, joka on maksettu tässä toisessa valtiossa, soveltamalla 1 kappaleen a) kohdan, 2 kappaleen a) kohdan, 3 kappaleen a) kohdan, 4 kappaleen b) kohdan, 5 kappaleen a) kohdan tai 6 kappaleen a) kohdan määräyksiä, jos kysymyksessä oleva henkilö on saanut tulon toimintavaltiossa olevasta yrityksestä tai kiinteästä toimipaikasta ja hän on tai välittömästi ennen palvelusta toimintavaltiossa on ollut

a) toimintavaltion ulkopuolella olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, joka on etuyhteydessä toimintavaltiossa olevan yrityksen kanssa, tai

b) toimintavaltion ulkopuolella olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, johon tämä kiinteä toimipaikka kuuluu.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen c) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen c) kohdan tai 6 kappaleen b) kohdan määräyksiä sovelletaan kuitenkin, sen estämättä mitä edellisessä alakappaleessa on määrätty, jos kysymyksessä oleva henkilö voi näyttää, että

a) hän työskentelyn vuoksi on oleskellut toimintavaltiossa kysymyksessä olevana verovuonna yhtäjaksoisesti yli kolmen kuukauden ajan, tai

b) työ toimintavaltiossa on tehty tässä valtiossa olevalle yritykselle tai siellä olevalle kiinteälle toimipaikalle tai vastaavasti kustannuksilla on rasiitettu tätä yritystä tai toimipaikkaa.

26 artikla

Yleiset verotusmääräykset

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, tai varallisuudesta, joka tällaisella henkilöllä on, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei verotus ole nimenomaisesti sallittu tämän sopimuksen mukaan.

2. Milloin oikeus verottaa tulosta tai varoista on sopimuksen mukaan annettu toiselle sopimusvaltiolle kuin sille, jossa tulon saava tai varat omistava henkilö asuu, ja tämä toinen valtio lainsäädäntönsä johdosta ei verotuksessa ota lukuun tuloa tai varoja kokonaisuudessaan tai ottaa tulon tai varat lukuun vain progressionkorotuksessa tai muussa veron laskennassa, verotetaan tulosta tai varoista, jollei muuta määrätä jäljempänä, siltä osin kuin sitä tai niitä ei oteta lukuun tämän toisen valtion verotuksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa henkilö asuu.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta

a) Suomen kansaneläkkeeseen, Suomen perhe-eläkelain mukaiseen eläkkeeseen tai sellaiseen muuhun sosiaalietuuteen, joka Suomen tuloverolain mukaan ei ole veronalaista tuloa, tai

b) Ruotsin kansaneläkkeeseen.

4. Jos sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 18 artiklassa tarkoitettua eläkettä tai elinkorkoa, joka maksetaan toisesta sopimusvaltiosta, ja tällaisesta tulosta verotetaan ensiksi mainitussa valtiossa tämän artiklan määräysten mukaan, on henkilölle ensiksi mainitussa valtiossa myönnettävä vähennys, jonka määrä vuosittain on 20 000 Ruotsin kruunua tai sen vasta-arvo Tanskan, Suomen, Islannin tai Norjan rahana, jos henkilöllä olisi maksajavaltiossa ollut oikeus erityiseen vähennykseen iän tai invaliditeetin perusteella. Ensiksi mainitussa valtiossa myönnettävän vähennyksen määrä on kuitenkin enintään määrä, joka vastaa toisesta sopimusvaltiosta saadun eläkkeen tai elinkoron määrää. Vähennys alennetaan niillä erityisillä vähennyksillä, jotka kotivaltiossa myönnetään iän ja invaliditeetin perusteella.

5. Milloin oikeus verottaa 14 artiklan 1 kappaleen sekä 15 artiklan 2 kappaleen ja 4 kappaleen a) ja b) kohdan mukaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, on sopimuksen mukaan annettu vain tälle valtiolle, voidaan tulosta verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei tulosta voida verottaa ensiksi mainitussa valtiossa tämän valtion lainsäädännön johdosta.

27 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskeissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa asuvan yrityksen tai henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa asuvaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen tai henkilöön.

Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Määräys ei myöskään tuota oikeutta saada sopimusvaltiossa toimitettavassa verotuksessa vähennystä

tai oikeutta saada siellä vapautusta verosta toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle suoritettun osingon tai muun maksun perusteella.

Ensimmäisen alakappaleen määräys ei myöskään estä sopimusvaltioita verottamasta tuloa, jonka kiinteä toimipaikka saa, tämän valtion oman lainsäädännön mukaan, jos kiinteä toimipaikka kuuluu toisessa sopimusvaltiossa olevalle osakeyhtiölle tai siihen verrattavalle yhtiölle. Verotuksen on kuitenkin vastattava verotusta, joka kohdistuu ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa asuvan osakeyhtiön tai siihen verrattavan yhtiön ennen jaetun voiton perusteella myönnettävän vähennyksen tekemistä laskettuun tuloon.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa tai useissa toisissa sopimusvaltioissa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, 2 artiklan määräysten estämättä, kaikenlaatuisiin veroihin.

28 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 27 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jota asia koskee, keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen

vastainen. Jollei asia koske sitä valtiota, jonka toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi asianomainen henkilö on saattanut asian, tämän toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä asia sellaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jota asia koskee. Tehty sopimus pannaan täytäntöön asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Jos sopimusvaltioiden välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymyksen ratkaisemiseksi keskinäisin sopimuksin. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä, tai sellaisten kysymysten ratkaisemiseksi keskinäisin sopimuksin, jotka, olematta säänneltyjä sopimuksessa, voivat veron laskemisessa asianomaisissa valtioissa noudatettujen periaatteiden erilaisuuden johdosta tai muista syistä ilmaantua 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta.

4. Ennen kuin tehdään päätös kysymyksessä, jota 3 kappaleessa tarkoitetaan, on siinä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään, on ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset neuvottelut käytävä viivytyksettä.

29 artikla

Diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

30 artikla

Alueellinen laajentaminen

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, käsittämään ne alueet, jotka on 3 artiklan 1 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan jätetty sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, edellyttäen, että siellä kannetaan samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia veroja kuin ne, joita sopimuksessa tarkoitetaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisin muutoksin ja ehdoin, niihin luettuina lakkaamista koskevat määräykset, kuin sopimusvaltioiden välillä diplomaattiteitse tapahtuvalla noottienvaihdolla erikseen sovitaan.

2. Jos sopimus 32 artiklan mukaan lakkaa olemasta voimassa, lakkaa sopimus olemasta voimassa myös jokaisen alueen osalta, jota sopimus tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan, jollei sopimusvaltioiden välillä toisin ole sovittu.

31 artikla

Voimaantulo

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

2. Sopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

3. Sopimuksen 15 artiklan 3 kappaleen määräyksen estämättä verotetaan työstä saadusta tulosta, joka kuuluu tämän määräyksen piiriin, vain siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on. Tätä määräystä sovelletaan veroihin, jotka koskevat sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavaa kalenterivuotta ja kahta sitä lähinnä seuraavaa kalenterivuotta.

4. Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 12 päivänä syyskuuta 1989 tehtyä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon tai varallisuuteen, johon tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan. Ensiksi mainittu sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

5. Syyskuun 12 päivänä 1989 tehtyyn sopimukseen liittyvän pöytäkirjan VII merkinnän 2 ja 3 kappaleen ja vastaavasti VIII merkinnän 2 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan kuitenkin edelleen henkilöön, joka 1 päivänä tammikuuta 1997 täyttää ja sen jälkeiseltä ajalta edelleen täyttää mainituissa määräyksissä olevat edellytykset. Aika 30 päivään kesäkuuta 1997 saakka saadaan ottaa huomioon, kun lasketaan mainittuun sopimukseen liittyvän pöytäkirjan VII merkinnän 4 kappaleessa ja vastaavasti VIII merkinnän 4 kappaleessa olevaa kuuden kuukauden ajanjaksoa. Lyhyehköt keskeytykset, kuten loma, vanhempainloma ym., jätetään tällöin huomioon ottamatta. Tämän soveltamiseksi

tarvittavista tarkemmista määräyksistä sovitaan Tanskan ja Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten välisellä keskinäisellä sopimuksella.

32 artikla

Päättyminen

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen viimeistään sellaisen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, joka alkaa viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta, ilmoittamalla siitä kirjallisesti Suomen ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällön. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimitaneen valtion ja muiden sopimusvaltioiden välillä

- a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,
- c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, toiseksi lähinnä seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996 yhtenä tanskan-, fäärin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.